

men maaske tager jeg fejl heri, maaske betyder det ikke længere noget for den høje Regering, at der kan opnaas Enighed, maaske gaar Regeringen nu sine egne Veje, altsaa her med konservativt Følgeskab.

Jeg har den Opfattelse, at Regeringen bør se paa Sagen, som den saa paa den i November 1925, og at Anledningen dertil er større i Dag, end den var den Gang. Vi har sagt, at vi vilde være med til Nedsættelsen af et lille snævert kirkeligt Udvalg, som kunde undersøge Betingelserne for en Adskillelse af Stat og Kirke, særlig med den økonomiske Side af Sagen for Øje, thi det er den, det vil komme til at dreje sig om, hvis der skulde blive Tale om en virkelig Adskillelse af Stat og Kirke, og efter min Opfattelse kan en saadan ikke finde Sted indenfor den nuværende Grundlovs Rammer. Et Udvalg som det, der her foreslaas, kan vi imidlertid ikke give vor Tilslutning. Naar dette Udvalg en Gang, hvis det skulde blive nedsat, hvad jeg ikke haaber, har endt sit Arbejde, vil man ikke være kommet et Haarsbred, ikke et Hanefjed nærmere til en virkelig Adskillelse af Stat og Kirke, men man vil være nærmere ved en Kirkeforfatning med Flertalsstyre, og dette er vi imod. Med Hensyn til Ændringer i den gældende kirkelige Lovgivning da finder vi ej heller, at en saa stor Kommission er nødvendig for saadanne mulige ønskelige Ændrings Skyld; vi finder det tilstrækkeligt, at Ministeren fremsætter Forslag, og hvis der fra Regeringen skulde fremkomme saadanne Forslag, som falder i Traad med den Kritik, det radikale Venstre i Fællesskab med Socialdemokratiet fremførte ogsaa her i Tinget i 1922, da vil Ministeren finde os lydhøre. Jeg anbefaler det høje Ting at forkaste det foreliggende Lovforslag.

Bækgaard: Angaaende min Stilling til det foreliggende Lovforslag kan jeg henvise til mine Udtalelser i Fjor, da vi havde et lignende Forslag til Behandling. Jeg er ikke af den Opfattelse, at Flertallet indenfor Udvalget vil blive præget af Kirkeministerens ideelle Opfattelse af det Forhold — jeg har nemlig ikke den Opfattelse, som mit Partis Ordfører ogsaa i Dag har gjort sig til Talsmand for. Jeg mener, som jeg sagde i Fjor, at der er Opgaver af Betydning at tage op i et saadant Udvalg, uden at det behøver at føre hverken til den ene eller den anden Yderlighed. Jeg anbefaler derfor, at man, hvilket Parti man end tilhører, stemmer for Lovforslaget, og jeg gør det ogsaa med den Motivering, at vi maaske ved at vedtage et saadant Forslag er med til at løfte de kirke-

lige Spørgsmaal ud af de politiske Forhandlinger.

Kirkeministeren (Dahl): Da jeg hørte den ærede Ordfører for Venstre (Inger Gautier Schmit) udtale sig om Lovforslaget, fik jeg det Indtryk, at Folk, som ikke vidste andet, maatte antage, at vi nu om lidt skulde gaa til en Afstemning om, hvorvidt Stat og Kirke skulde skilles ad; i den Grad saa hun fejl paa det foreliggende Lovforslags Opgave, thi det foreliggende Lovforslag gaar jo ikke ud paa, om vi skal gaa til en Adskillelse af Stat og Kirke nu. Det Udvalg, som Lovforslaget foreslaar, skal slet ikke være lovgivende, det skal kun være raadgivende og undersøgende; saaledes som det er udtalt i § 1, skal det undersøge og udrede det bestaaende Forhold mellem Staten og Folkekirken og stille Forslag om eventuelle Ændringer deri, og det skal ogsaa undersøge, om det er formaalstjenligt at adskille Staten og Folkekirken fuldstændigt. Det forekommer mig, at den ærede Ordfører for Venstre skyder langt over Maalet, naar hun tillægger Udvalget en saa stor Betydning, som hun har gjort i Dag og har gjort hver eneste Gang, naar hun har talt om disse Forhold. Naturligvis vil der i Udvalget af dem, der er Venner af en Kirkeforfatning, blive stillet Forslag derom. Nu har vi i saa mange Aar herhjemme talt for og imod en Kirkeforfatning, og jeg synes derfor, det er rigtigt, at Spørgsmaalet nu bliver undersøgt til Bunds, og at der virkelig bliver stillet et Forslag om, hvilken Ordning man vilde finde formaalstjenlig. Saa kan vi andre, Socialdemokrater, Venstre og Radikale, tage Stilling dertil og forkaste det, om vi vil. Vi staar fuldstændig frit til den Tid. Vi har ogsaa talt saa meget herhjemme baade fra kirkelig og fra politisk Side om en Adskillelse mellem Stat og Folkekirke. Naturligvis vil der i Udvalget blive udarbejdet Forslag herom, og saa maa hvert enkelt Parti og hvert enkelt Medlem tage Stilling dertil i Udvalget; men selv om Tanken skulde faa et Flertal i Udvalget, er dermed ikke givet, at Forslaget herom, lige saa lidt som Forslaget om en Kirkeforfatning, hvis det faar Flertal, bliver Lov. Det kommer alt sammen til sin Tid her til Rigsdagen, og Rigsdagens Medlemmer faar Lejlighed til at tage Stilling dertil. Det er jo ogsaa muligt, at der i et saadant Udvalg vil komme Forslag om Ændringer i de nugældende Kirkelove, og der kan virkelig, navnlig naar man ønsker Selvstyre for Kirkens Anliggender, være god Grund til at foretage et saadant Æftersyn. Det er altsaa denne rolige, saglige, upartiske